El fartet, un peix en risc d'extinció, es manté a l'Alt Empordà i recula al Baix

L'aïllament i una alta salinitat de les llacunes d'aigua són factors clau per a la conservació de l'espècie

Un exemplar de fartet.

El fartet, un peix en perill d'extinció i protegit a nivell europeu, ha mantingut la mateixa distribució que tenia a finals dels anys 90 a l'Alt Empordà, però ha reculat lleugerament al Baix. Així ho constaten les conclusions del projecte SOS Fartet, impulsat per la Universitat de Vic amb l'objectiu de millorar la conservació de l'espèciei i que s'ha dut a terme durant el darrer any als parcs naturals dels Aiguamolls de l'Empordà i al del Montgrí, les illes Medes i el Baix Ter.

L'objectiu del treball era doble; per una banda, determinar en quin estat de conservació es troba l'espècie i, de l'altre, millorar-ne els hàbitats. Els resultats del treball confirmen que a l'Alt Empordà l'espècie es troba als mateixos nivells que a finals dels 90. En aquella dècada, però, va patir una forta regressió com a conseqüència de l'entrada d'aigua dolça a les llacunes dels Aiguamolls.

A l'Alt Empordà no ha recuperat població, però és que al Baix n'ha perdut. De fet, en cap cas ha recuperat presència en aquelles llacunes on era present a la dècada dels 80. Actualment, el fartet només s'ha reproduït de manera natural a dues basses de la zona, tot i que se n'han alliberat a les llacunes de nova creació de la zona de la Pletera a l'Estartit.

La investigadora Sandra Brucet, de l'equip de recerca, subratlla que «la distribució i l'abundància del fartet les determinen dos factors». El primer, que es trobi en punts aïllats «on no hi hagi connexió temporal o permanent amb masses d'aigua on habiti la gambúsia, l'espècie invasora que l'amenaça». I el segon, que siguin zones amb salinitats molt altes; és a dir, «llacunes costaneres que mantenen les dinàmiques naturals sense alteració del seu sistema hidrològic».

En paral·lel a l'estudi de l'espècie, el projecte també ha dut a terme accions de millora i sensibilització ambiental. Una d'elles és la que ha servit aquest divendres per tancar el projecte: s'han plantat 300 brots de tamariu, un

arbust autòcton típic dels Aiguamolls que serveix de refugi al fartet.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/comarques/2017/02/11/fartet-peix-risc-dextincio-mante/828726.html?utm_source=rss